

VEUS DE LA MEDI TERR ÀNIA

VEUS
DE LA
MEDI
TERR
ÀNIA

VEUS DE LA MEDI TERR ÀNIA

una exposició de Jaume Ayats
i Joaquim Rabaseda

05-11-09 // 06-01-10 MANRESA
27-03-10 // 08-12-10 TORROELLA DE MONTGRÍ

Amb aquesta exposició, el Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí fa realitat el seu somni de generar un projecte de treball capaç de mostrar la riquesa i la diversitat de l'espai mediterrani. Al mateix temps volem reivindicar la necessitat de retrobament entre les diferents veus que conviuen avui en aquesta àrea humana.

Es tracta només d'un punt d'inici, una porta que volem deixar ben oberta i on circuli la saba del coneixement, del diàleg i de l'entesa dels pobles que compartim un paisatge i una cultura fruit d'unes relacions mai ininterrompudes.

Volem agrair al comissari del projecte, Jaume Ayats i Abeyà, haver-nos permès compartir el seu coneixement i transmetre'l a tots aquells que gaudiran d'aquesta exposició.

*Antoni Roviras i Padrós
Director
Museu de la Mediterrània*

Con esta exposición, el Museu de la Mediterrània de Torroella de Montgrí hace realidad su sueño de generar un proyecto de trabajo capaz de mostrar la riqueza y la diversidad del espacio mediterráneo. Al mismo tiempo, queremos reivindicar la necesidad de materializar un reencuentro entre las distintas voces que hoy conviven en esta área humana.

La muestra ha sido concebida como un simple punto de partida, como una puerta que ha de quedar abierta de par en par y por la cual queremos que fluya la savia del conocimiento, del diálogo y del entendimiento entre todos aquellos pueblos que compartimos un paisaje y una cultura forjados a través de unas relaciones nunca interrumpidas.

Es nuestro deseo agradecer al comisario del proyecto, Jaume Ayats Abeyà, el haber-nos permitido compartir sus conocimientos y transmitirlos a todos los que disfrutarán visitando esta exposición.

Antoni Roviras i Padrós
Director
Museu de la Mediterrània

The Museu de la Mediterrània in Torroella de Montgrí has fulfilled its dream of generating a project capable of showing the full richness and diversity of the Mediterranean space. With this exhibition, we also wish to highlight the need for encounters between the different voices living together today in this human area.

The exhibition is just a starting point, an open door for the furthering of knowledge, dialogue and understanding between all the peoples who share our common landscape and culture, forged from centuries of uninterrupted mutual relationship.

We wish to thank project curator Jaume Ayats for sharing his knowledge with all who visit and enjoy the exhibition.

Antoni Roviras i Padrós
Director
Museu de la Mediterrània

L'Ajuntament de Torroella de Montgrí va posar en marxa l'any 2003 el Museu de la Mediterrània, un equipament que tenia com a objectiu fundacional incidir en la difusió, el coneixement i la reivindicació d'un entorn natural i patrimonial de gran valor, conformat pel massís del Montgrí, les illes Medes i la plana del Baix Ter. Aquest àmbit, humanitzat des de temps molt reculats, concentra una varietat territorial i paisatgística que sintetitza a la perfecció els trets essencials del paisatge més genuïnament mediterrani.

El museu ha esdevingut, des del primer dia que va obrir les seves portes, un dels principals motors culturals i socials del municipi i la seva activitat, conjuntament amb la d'altres actors, ha contribuït a reforçar Torroella de Montgrí com a referent cultural. Aquesta capitalitat s'ha fonamentat, en bona part, a partir de la difusió dels seus valors naturals i culturals.

L'exposició "Veus de la Mediterrània" és una bona mostra de l'espiritu que guia la tasca que es porta a terme des del museu. Així mateix, representa una oportunitat per compartir, des de la nostra identitat com a poble i com a país, Catalunya, una manera d'entendre el paisatge i el món que ens envolta.

Josep Maria Rufí i Pagès
Alcalde de Torroella de Montgrí
President de l'OA. Museu de la
Mediterrània

En el año 2003, el Ayuntamiento de Torroella de Montgrí puso en marcha el Museu de la Mediterrània, un equipamiento que tenía como objetivo fundacional incidir en la difusión, el conocimiento y la reivindicación de un entorno natural y patrimonial de gran valor, conformado por el macizo del Montgrí, las islas Medes y la llanura del Baix Ter. Este ámbito, humanizado desde tiempos remotos, concentra una variedad territorial y paisajística que sintetiza a la perfección los rasgos esenciales del medio natural más genuinamente mediterráneo.

Desde que abrió sus puertas, el Museo se ha convertido en uno de los principales motores culturales y sociales del municipio, en el que desarrolla una actividad que, unida a la de otros actores, ha contribuido a reforzar a Torroella de Montgrí como referente cultural. Esta capitalidad de la población ha sido posible en buena medida gracias a la difusión de sus valores naturales y culturales.

La exposición *Voces del Mediterráneo* constituye una buena muestra del espíritu que guía la labor realizada desde el Museo. Asimismo, representa una oportunidad única para compartir, desde nuestra identidad como pueblo y como país (Cataluña), una manera de entender el paisaje y el mundo que nos rodea.

Josep Maria Rufí i Pagès
Alcalde de Torroella de Montgrí¹
Presidente del OA Museu de la
Mediterrània

The Museu de la Mediterrània project was set up by Torroella de Montgrí Town Council in 2003 with the aim of broadening knowledge and awareness of the valuable space of natural heritage encompassing the Montgrí Massif, the Medes Islands and the Baix Ter plain. This small area, inhabited by humans since time immemorial, comprises a range of territories and landscapes that are a true synthesis of the essential features of Mediterranean lands.

The Museu de la Mediterrània immediately became one of the town's leading cultural and social promoters and its programme of activities, together with those of other institutions, has contributed to enhancing Torroella de Montgrí as a cultural reference and to disseminating information on our natural environment.

Voces of the Mediterranean exhibition is a fine example of the guiding spirit underlying all the Museum undertakings. It is also an excellent opportunity to share our Catalan identity with others as well as a way of understanding the landscape and the world around us.

Josep Maria Rufí i Pagès
Mayor of Torroella de Montgrí¹
President of the Museu de la
Mediterrània (Autonomous Institution)

L'exposició "Veus de la Mediterrània" constitueix una demostració de com la cultura popular, amb tota la seva diversitat i riquesa, és un element clau per generar espais de diàleg a través, en aquest cas, de la música.

El projecte parteix de la rigorositat d'un treball comissariat per l'investigador català Jaume Ayats que ens planteja una radiografia actual de les cultures de la Mediterrània occidental. I ho fa a través de la veu, en tant que valuós patrimoni immaterial de la Humanitat.

Amb aquesta mostra Catalunya es projecta amb veu pròpia al seu primer espai natural de relacions: la Mediterrània. Us la presentem, doncs, amb aquella voluntat de sempre, de compartir i d'aprendre de les altres veus que, com ella, formen part de l'espai humà mediterrani.

Ramon Fontdevila i Subirana
Director
Centre de Promoció de la Cultura
Popular i Tradicional Catalana

La exposición *Voces del Mediterráneo* constituye una prueba tangible de que la cultura popular, con toda su diversidad y riqueza, representa un elemento clave para generar espacios de diálogo, en este caso a través de la música.

El proyecto es fruto de la rigurosidad de un trabajo comisariado por el investigador catalán Jaume Ayats que plantea una radiografía actual de las culturas del Mediterráneo occidental. El vehículo elegido para ello es la voz, concebida como un valioso patrimonio inmaterial de la humanidad.

Mediante esta muestra, Cataluña se proyecta con voz propia en su primer y más natural espacio de relación: el Mediterráneo. Se la presentamos, así pues, con la misma voluntad de siempre, la de compartir y aprender de las muchas otras voces que, como la suya, forman parte del espacio humano mediterráneo.

Ramon Fontdevila i Subirana
Director
Centro de Promoción de la Cultura
Popular y Tradicional Catalana

Voices of the Mediterranean exhibition shows how the rich diversity of popular culture is a key to generating dialogue, in this case through music.

The project is based on Catalan researcher Jaume Ayats' meticulous compilation of a unique portrait of present-day Western Mediterranean cultures based on the voice as an intangible heritage of humanity.

The voice of Catalonia is projected here within the framework of its original natural space of interrelationships: the Mediterranean. We are proud to present this exhibition, in our usual spirit of sharing and learning from the other voices that also make up our Mediterranean human space.

Ramon Fontdevila i Subirana
Director
Centre for the Promotion of Popular and
Traditional Catalan Culture

PRESENTACIÓN // INTRODUCTION

PRESENTACIÓ

La veu és memòria i és oblit. És la persona i el seu gest. És mediadora de la vida social i alhora creadora d'identitats. I, tanmateix, la veu és un artifici subtil, una activitat evanescent i d'aparença delicada.

Cada cultura té moltes veus i cada persona moltes maneres de dir, de parlar i de cantar. A les ribes i a les illes del Mediterrani occidental, hi ressonen una munió d'exemples vocals que construeixen cada situació, cada moment de quotidianitat o d'emoció compartida. Les fronteres expressives són ben difícils de precisar. Més enllà de les llengües i dels acccents, parlar, cantar, xisclar o plorar, tot plegat conforma un arc continuat de coloracions sonores. La varietat sonora és notable però a cada indret, per molt lluny que sigui, retrobem el record de veus conegeudes.

Les nou llengües parlades amb continuïtat territorial al Mediterrani proper -unes derivades del llatí i les altres de la família afroasiàtica- s'han intercanviat durant segles gestos i entonacions, fonemes i mots, mentre els cants manlevaven melodies i timbres.

L'exposició et convida a un passeig sorprendent per les mil i una veus de la Mediterrània. Els enregistraments audiovisuals fan presents les veus en el seus gestos i cares. Gairebé tots els documentals de *Veus de la Mediterrània* són el resultat d'un laboriós treball de camp inèdit i actual -realitzat entre l'agost del 2008 i l'octubre del 2009-, documentals que pots gaudir amb tota la seva força, mercès al format d'alta definició, en el *Blue-ray* adjunt.

"La veu, un artifici humà" i "Les llengües, el territori" emmarquen les tècniques d'expressió vocal i l'entorn geogràfic i social. "Les veus per a la comunitat" i "La veu per a l'altre" presenten dues vessants de la comunicació compartida: l'espai ritual i el diàleg interpersonal. Per acabar, "L'espai de les veus" submergeix el visitant en cinc situacions sonores suggestives.

Deixa't seduir per les entonacions i els timbres, pel gust dels acccents i dels ritmes.

Mil veus en cada persona.

Per dir, per ser.

La voz es memoria y es olvido. Es la persona y su gesto. Es mediadora de la vida social y, al mismo tiempo, creadora de identidad. Pero la voz es también un artificio sutil, una actividad evanescente y de delicada apariencia.

Cada cultura tiene muchas voces, y cada persona muchas maneras de decir, de hablar y de cantar. En las riberas y en las islas del Mediterráneo occidental resuenan multitud de ejemplos vocales que construyen cada situación, cada momento de cotidianidad o de emoción compartida. Las fronteras expresivas son muy difíciles de precisar. Más allá de las lenguas y de los acentos, hablar, cantar, chillar o llorar conforman un arco continuado de coloraciones sonoras. La variedad sonora es notable, pero en cada lugar, por lejos que esté, encontramos el recuerdo de voces conocidas.

Durante siglos, las nueve lenguas habladas con continuidad territorial en el Mediterráneo próximo –algunas derivadas del latín, y las otras de la familia afroasiática– se han intercambiado gestos y entonaciones, fonemas y palabras, mientras los cantos adoptaban melodías y timbres.

La exposición le invita a un paseo sorprendente por las mil y una voces del Mediterráneo. Las grabaciones audiovisuales hacen presentes las voces en sus gestos y caras. Casi todos los documentales de *Voces del Mediterráneo* son el resultado de un laborioso trabajo de campo inédito y actual, realizado entre Agosto de 2008 y Octubre de 2009, que podrá disfrutar con toda su fuerza, gracias al formato de alta definición, en el Blu-ray adjunto.

«La voz, un artificio humano» y «Las lenguas, el territorio» enmarcan las técnicas de expresión vocal y el entorno geográfico y social. «Las voces para la comunidad» y «La voz para el otro» presentan dos vertientes de la comunicación compartida: el espíritu ritual y el diálogo interpersonal. Para acabar, «El espacio de las voces» sumerge al visitante en cinco sugerentes situaciones sonoras.

Déjese seducir por las entonaciones y los timbres, por el gusto de los acentos y de los ritmos.

Mil voces en cada persona.

Para decir, para ser.

Jaume Ayats y Joaquim Rabaseda

The voice is memory and oblivion. The voice is the person and the gestures of that person. The voice is the mediator of social life and the creator of identities. But voice is also a subtle skill, an evanescent activity of delicate appearance.

Each culture has many voices and each person has many ways of speaking, talking and singing. On the shores and islands of the Western Mediterranean, a multitude of voices ring out to build each situation, each moment of our daily life and each emotion that we share with one another. The borders of expression are hard to chart with any degree of precision. The speaking, singing, shouting and crying together make up a continuous band of sound nuances that goes beyond languages and accents. The variety of sounds is indeed remarkable but in each place, however far away, we find the memory of voices that are known to us.

The nine languages traditionally spoken in the Western Mediterranean area are derived either from Latin or from the Afro-Asian language family. Over the centuries these languages have interchanged intonations and gestures, words and phonemes; our songs have likewise exchanged timbres and melodies.

The exhibition invites visitors to take an astounding stroll through the thousand and one voices of the Mediterranean. The audiovisual recordings bring the voices to life through gestures and facial expressions. *Voices of the Mediterranean* exhibition is largely the result of painstaking fieldwork carried out between August 2008 and October 2009, unpublished documentaries which can be fully enjoyed with the high-definition Blu-ray disc attached.

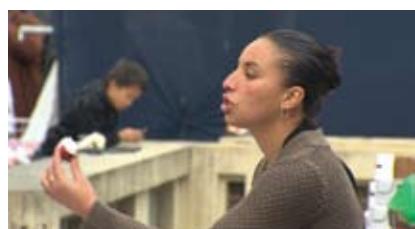
"The voice, a human device" and "Languages and territory" provide the setting respectively for techniques of vocal expression and the social and geographical environment. "Voices for the community" and "The voice for others" are two aspects of shared communication: ritual space and interpersonal dialogue. Finally, "The space of voices" immerses the visitor in five evocative sound situations.

Let yourself be carried away by the many different timbres, intonations, accents and rhythms.

A thousand voices within each person.

To speak and to be.

Jaume Ayats and Joaquim Rabaseda

LA VOZ, UN ARTIFICIO HUMANO // THE VOICE, A HUMAN DEVICE

LA VEU, UN ARTIFICI HUMÀ

La funció de les cordes vocals no és produir so. Els mamífers tenim aquest múscul per impedir el pas d'aliments als pulmons. Però molts animals hem aprofitat la vibració d'aquest múscul durant l'expiració de l'aire per produir so amb intenció comunicativa. Els humans, de manera específica, hem desenvolupat aquest artifici sonor com la principal eina comunicativa entre nosaltres.

La función original de las cuerdas vocales no es producir sonido, sino impedir el paso de alimentos a los pulmones. Pero muchos mamíferos hemos aprovechado la vibración de este músculo durante la respiración del aire para producir sonido con intención comunicativa. Los humanos, de manera específica, hemos desarrollado este artificio sonoro como la principal herramienta de comunicación entre las personas.

The function of the vocal chords in mammals is not to produce sound but to prevent morsels of food from reaching the lungs. However, many animals have used the vibrations made by this muscle on exhaling air to produce sound for the purposes of communication. We human beings have developed this sound device as our main tool for communicating.

LAS LENGUAS, EL TERRITORIO // LANGUAGES AND TERRITORY

LES LLENGÜES, EL TERRITORI

Les llengües parlades amb continuïtat territorial a les ribes i a les illes del mediterrani occidental formen part només de dues famílies lingüístiques: l'afroasiàtica (àrab i amazic) i la indoeuropea (castellà, català, cors, francès, italià, occità i sard). Aquest conjunt de llengües ha construït, en els darrers segles, els grans espais de comunicació comunitària. Ara bé, moltes altres llengües s'hi barregen des d'antic, com l'hebreu, l'albanès o el romaní, i més recentment, com el xinès, el wolof o el tagal.

Las lenguas habladas con continuidad territorial en las orillas y en las islas del Mediterráneo occidental forman parte de dos únicas familias lingüísticas: la afroasiática (árabe y amazigh) y la indoeuropea (español, catalán, corso, francés, italiano, occitano y sardo). En los últimos siglos, este conjunto de lenguas ha construido los grandes espacios de comunicación comunitaria, aunque hay también muchas otras que se mezclan con estas desde antiguo, como el hebreo, el albanés o el romaní, y más recientemente, el chino, el wolof o el tagalo.

The languages traditionally spoken on the shores and islands of the Western Mediterranean belong to two language families: Afro-Asian (Arabic and Amazigh) and Indo-European (Spanish, Catalan, Corsican, French, Italian, Occitan and Sard). Over the last centuries, this group of languages has constructed the major spaces of community communication. Since classical times, however, there have been influences from many other languages, such as Hebrew, Albanese and Romani, and more recently, Chinese, Wolof and Tagalog.

—°*44

—

latinum

français

LAS VOCES PARA LA COMUNIDAD // VOICES FOR THE COMMUNITY

LES VEUS PER A LA COMUNITAT

Les veus són un element imprescindible per a la construcció de la comunitat. Les societats s'organitzen amb situacions en què la gent se sent membre d'un grup: comprar al mercat, trobar-se al temple, cridar a l'estadi o fer festa al carrer, tot plegat conforma la imatge de la comunitat. I la veu -sigui d'un individu que s'adreça a tots, sigui compartida- sempre hi té un paper fonamental.

Las voces son un elemento imprescindible para la construcción de la comunidad. Las sociedades se organizan en situaciones en las que la gente se siente miembro de un grupo: comprar en el mercado, encontrarse en el templo, gritar en el estadio o hacer fiesta en la calle, todo ello conforma la imagen de la comunidad. Y la voz, ya sea de un individuo que se dirige a todos, ya sea compartida, siempre tiene un papel fundamental.

Voices are an indispensable element for building a community. Societies are organised around situations in which people feel part of a group. Shopping in the marketplace, gathering in the temple, shouting in the sports stadium and taking part in a street festival all contribute to making up the image of a community, in which the voice (an individual voice addressing others or the shared voice of the people) plays a major role.

TEMPLO // TEMPLE

TEMPLE

MERCADO // MARKETPLACE

MERCAT

TEATRO // THEATRE

TEATRE

CALLE // STREET

CARRER

CARTOGRAFIA DE LAS VOCES // CARTOGRAPHY OF VOICES

CARTOGRAFIA DE LES VEUS

1. Rincón de Seca (español): "San José" (*Magna Antología del Folklore Musical Español*, Hispavox)
2. Delta de l'Ebre (català): "Jotes de lo Teixidor" (inèdit, cessió d'Artur Gaya)
3. Benac (occitan): "Era cançon de Granger" (*Polifonia. Pyrénées Gascons*, Conservatoire Occitan / Institut Occitan)
4. Salvaterra de Roerga (français): "La fille d'un fermier" (*Félix Trébosc, cantaire de Roèrgue*, La Talvera / ASSAS)
5. Gènova (italiano): "La partenza di Parigi" (*Voix d'Italie*, Actes Sud)
6. Pieve di A Serra (corsu): "Dio vi salvi Regina" (*Polyphonies corses*, Actes Sud)
7. Orosei (sardu): "Cara, cantu sei bella, Voche seria" (*Voches de sardinia vol. 1*, Winter & Winter)
8. Fes (العربية): "Al-khamra al-ilahiya" (*L'art du sama' à Fès*, Archives Internationales de Musique Populaire LXVII)
9. Zaian (زايان): "Tamawayt" (*Chants et danses de l'Atlas*, Actes Sud)
10. Castelsardo (latinum): "Stabba" (*Chants de Passion*, Cerf)

A photograph capturing a live musical performance. In the foreground, a man with glasses and a light-colored sweater is seen from behind, playing a double bass. To his right, another man in a dark shirt and glasses plays a cello. In the background, a guitarist in a red sweater strums an acoustic guitar. A woman with long dark hair is seated in the foreground, facing away from the camera. The setting appears to be a cozy room with wooden paneling and framed pictures on the wall.

LA VOZ PARA EL OTRO // THE VOICE FOR OTHERS

LA VEU PER A L'ALTRE

Però més enllà de la comunitat, la veu encara és més necessària en el tracte individual de persona a persona, en el diàleg, en l'acord comercial, en la fabulació, en el treball, en el plany. El llindar entre parlar i cantar, entre la queixa i el crit d'alegria, és prou indefinit i molt ample. Igualment, també ho és el límit entre la conversa íntima, la narració compartida i l'excitació del joc.

Pero más allá de la comunidad, la voz es aun más necesaria en el trato individual de persona a persona, en el diálogo, en el acuerdo comercial, en la fabulación, en el trabajo, en el lamento. El umbral entre hablar y cantar, entre la queja y el grito de alegría es poco definido y muy amplio. Como también lo es el límite entre la conversación íntima, la narración compartida y la excitación del juego.

Beyond the community, the voice is even more necessary for individual personal exchanges, for dialoguing, for business agreements, for making up stories, for working together or just for grumbling. The threshold is blurred between talk and song, between complaint and joyful shout, as is the boundary between a private conversation, a shared narration and the excitement of a game.

TRABAJAR // WORKING

TREBALLAR

DECIR // SAYING

DIR

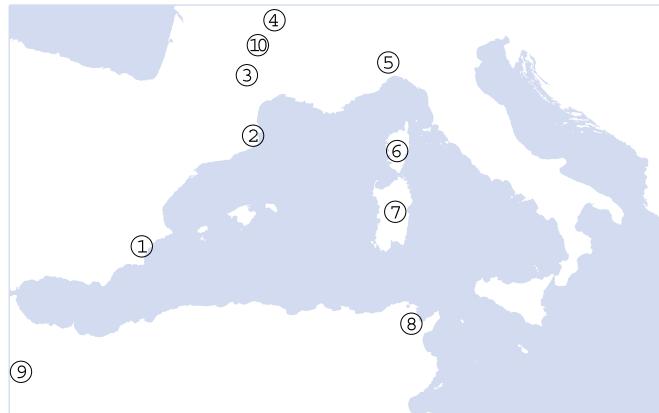

JUGAR // PLAYING

JUGAR

CARTOGRAFIA DE LA VOZ // CARTOGRAPHY OF THE VOICE

CARTOGRAFIA DE LA VEU

1. Múrcia (español): "Cant de trilla" (*Magna Antología del Folklore Musical Español*, Hispavox)
2. L'Escala (català): "El Cornut - La mala anyada" (*Cançons Tradicionals Catalanes a L'Escala*, Ajuntament de L'Escala)
3. Tarn (occitan): "Delà l'aiga i a un faure" (*Musica en Albigés*, Cordae / La Talvera)
4. Auvergne (français): "Un jour, je me promène" (*Marie-Jeanne Besseyrot*, AMTA)
5. Asti (italiano): "Cecilia" (*Teresa Viarengo e la ballata popolare in Piemonte*, Nota)
6. Pigna (corsu): "O Miche, lu mio Michele" (*Polyphonies corses*, Actes Sud)
7. Austis (sardu): "Sante Giuanne" (*Sa Mùsica Sarda 1955*, Livestudio)
8. Tunis (العربية): "Ala srir el noum dallalni" (*Tunis chante et danse*, Alif Les Éditions de la Méditerranée)
9. Zaian (ڦوڻو ڦڪڻو): "Ahellil" (*Chants et danses de l'Atlas*, Actes Sud)
10. Salvaterra de Roerga (latinum): "Ave Mari Stella" (*Félix Trébosc, cantaire de Roèrgue*, La Talvera / ASSAS)

EL ESPACIO DE LAS VOCES // THE SPACE OF VOICES

L'ESPAI DE LES VEUS

Cinc indrets insospitats de la Mediterrània. El visitant entra en la penombra d'una habitació circular i sent una veu. Durant uns segons pot imaginar gestos i llocs, rostres i actituds, fins que a les parets s'il·luminen dues imatges. Es fa evident l'espai sonor. Després retorna la penombra, i una altra veu.

Cinco lugares insospechados del Mediterráneo. El visitante entra en la penumbra de una habitación circular y oye una voz. Durante unos segundos puede imaginar gestos y lugares, rostros y actitudes, hasta que en las paredes se iluminan dos imágenes. Se hace evidente el espacio sonoro. Después vuelve la penumbra, y otra voz.

Five unpredicted places on the Mediterranean. Visitors enter a dimly-lit circular room and hear a voice. For a few seconds they can imagine places, faces, gestures and stances. Two images appear on the walls and the sound space then becomes clear. The light dims once more and another voice is heard.

Direcció
Antoni Roviras

Comissari
Jaume Ayats

Coordinador
Joaquim Rabaseda

Producció
Museu de la Mediterrània (Torroella de Montgrí)

Assessoria científica

Ignazio Macchiarella
(Università degli Studi, Càller)

Bernard Lortat-Jacob
(Musée de l'Homme, París)

Cori Casanovas
(Escola Superior de Música de Catalunya,
Barcelona)

Xavier Serra
(Universitat Pompeu Fabra, Barcelona)

Equip de recerca

Jaume Ayats
Joaquim Rabaseda

Investigadors col·laboradors

Ana Díaz
Geraldine Pourrat
Giuseppe Giordano
Isabel Ferrer
Isabelle Garcia
Jean-Marie Jacquotonot
Mounir Bentatir
Mourad Sakli
Sergio Bonanzainga
Tilman Ulrico

Centres de recerca col·laboradors

Hymnos (Santulussurgiu, Sardenya)
La Casa Musicale (Pigna, Còrsega)
Centre des Musiques Arabes et Méditerranéennes
(Sidi Bou Said, Tunis)
Universitat Autònoma de Barcelona, Grup de
Recerca "Les músiques en les societats contem-
porànies" (SGR 227-2009)

Realització
Germen Coll

Càmeres

Carles Moral
David Aragüete
German Coll
Miquel Llach
Sergi Lladó

Edició
Cristina Jordà

CREDITOS // ACKNOWLEDGEMENTS

CRÈDITS

Grafismes de vídeo

Sergi Molina

Producció de la recerca

Olga Coll

Amb el suport de

Ajuntament de Torroella de Montgrí

Generalitat de Catalunya, Departament de
Cultura i Mitjans de Comunicació

AECID, Ministerio De Asuntos Exteriores y de
Cooperación, Gobierno de España

LINGUAMON, Casa de les llengües, Generalitat de
Catalunya, Ajuntament de Barcelona

Obra Social "la Caixa"

Amb la col·laboració de

Ajuntament de Manresa

Centre Cultural El Casino

Fundació Fira d'Espectacles d'arrel
tradicional, Mediterrània

Diputació de Girona

Consell de Mallorca

UPF Music Technology Group

Anna Costal

Artur Gaya

Francesc Cortès

Gerard Cruset

Eva Ramió

Giani Ginnesi

Iris Gayete

Marco Lutzu

Maria Roca

Marta Xirinachs

Miquel Bofill

Pascal Caumont

Ramon Manent

Sebastianu Pilosu

Disseny i muntatge

Mostra Comunicació, S.L.

Producció de video

Gen Lock Video S.L.

Impressió

Impremta Aubert

©de l'edició: Museu de la Mediterrània

©dels textos: Jaume Ayats i Joaquim Rabaseda

©de les traduccions: Traduccions Link

©de les fotografies: Joaquim Rabaseda i Gen Lock

ISSN

2013-5939

Dipòsit legal

GI-1077-2009

